

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este semnul dintre Mine și tine, poporul Meu de azi, iar tu să închini viața ta și toată trăirea ei de zi și de noapte Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și vei fi fericit făcând așa, și Domnul mereu te va binecuvânta și va binevoi întru tine și Se va bucura de viața ta. Amin, amin, amin.

Trăirea ta, poporul Meu, să fie cerul pe pământ, și să se odihnească cerul în ea, și tu să înveți pe dinafară acest dor al Meu și să-l împlinești cu dor, ca să stau Eu în mijlocul tău mereu, poporul Meu, și să-ți dau tăria de care am Eu nevoie de la tine, fiule. Cel ce voiește tot ce voiesc Eu, acela este cel ce Mă iubește și cel iubit, și cu el Eu Îmi lucrez pe pământ voia Mea. Amin.

Mă uit după om pe pământ ca să văd pe cine să mai am aproape ca și pe tine, poporul Meu, dar nu găsesc decât om în voile sale și nu-l pot deprinde pentru voia Mea și nu pot cu cel ce-și are voia lui. Te păstrez pe tine ca pe un rod secerat cu trudă și te învăț de-a pururi voia Mea, că unde nu este mereu învățătură, acolo nu este voia Mea. Cel ce face voia Mea este cel ce arde de dorul după Mine, Cel veșnic, Care am plătit plata vieții omului ca să-l trag în sânul Meu cel veșnic.

O, poporul Meu, cel ce face voia Mea e om dulce pentru Mine și pentru tot omul care face voia Mea, că unde nu mai este voia omului, e cerul pe pământ, fiule, iar cerul e frumos de tot peste tot pe unde el își găsește sălaș cu omul. Dacă Eu am spus: *«Eu vreau să pun ființa Mea în om»*, am spus așa de dorul omului, dar omul cu greu se prinde cu voia Mea. Mulți ar vrea să fie cu Mine, dar și cu voile lor, iar Eu nu pot ca Mine întru aceștia. Eu am trudit și trudes mult peste tine ca să te păstrez al Meu, poporul Meu, că e mare lucrare să pot Eu cu omul. Omului nu-i place sub povară, nu-i place sub voia Mea, și de aceea nu pot să-l iau să-l fac al Meu pe om. Mă uit după om pe pământ ca să văd pe cine să mai am aproape la greu ca și pe tine. Nu poate omul fără voia lui și nu vrea să poată. Tu, poporul Meu, ești poporul cel de sub jugul Meu, lucrând voia Mea pentru venirea Mea, și Eu nu încetez să te învăț mereu voia Mea ca să te am pentru venirea Mea. Amin. Lucrul Meu cât am fost pe pământ a fost să-l trag pe om la voia Mea, la dragostea Mea. Cuvântul Meu este blând, iar cel ce Mă iubește îl ia peste el de stăpân, căci cuvântul Meu îl face pe om dacă omul voiește.

Mă doare adânc că omul nu poate cu voia Mea. Îmi țin plânsul cu fiecare coborâre, dar Mă doare adânc că nu pot peste om, că nu vrea omul să știe ce este viața lui. Nu știu cum să mai lucrez din cer peste om ca să-l fac mai mic decât pe Mine și să Mă primească de Făcător al său. Prea mare stă omul, și de aceea nu Mă dorește, și de aceea nu Mă primește ca să-i fiu Stăpân, și scăpare să-i fiu în vreme de pierzare, în vreme de păcat. Vreau să Mă aștepte tot omul să vin. Vreau să-l fac pe om să Mă aștepte să vin. Îmi țin plânsul cu fiecare coborâre, dar Mă doare adânc că nu aude omul glasul Meu de peste el, și să Mă bucure apoi cu iubirea lui, cu glasul cel mărturisitor al credinței lui în venirea Mea pentru ca să înnoiesc lumea, că am spus că o voi înnoi pe ea. Amin.

Nu mai pot să spun acum: *„Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac!”*, căci Eu M-am scris pe cer și pe pământ Dumnezeu adevărat, arătându-i omului aceasta după ce Eu am murit pentru om ca să înviez și să Mă dovedesc ce sunt și cine sunt. O, cum să mai mijlocesc la Tatăl după ce i-am arătat omului cine sunt? Dacă omul știe de unde sunt și cine sunt, și el nu face voia Mea ca să Mă mărturisească așa, ce pot să-I mai spun Tatălui despre om când Tatăl plânge de mila Mea cu suspin adânc? Omului nu-i place sub jugul Meu, nu-i place sub voia Mea, și plânge adânc Tatăl Meu de mila Mea, și voiește să-Mi dea pacea Tatăl.

– Voiesc, Fiul Meu Cel scump, să-Ți văd pacea liniștită, că Tu cu Mine plângi după pacea Ta și a Mea, și unul în altul plângem, Eu în Tine, și Tu în Mine, Fiul Meu preascump. Te-am trimis pe pământ, tată, și Tu Te-ai făcut Fiul Omului ca să-l tragi pe om la Mine și Te-ai supus omului, tată, ca să învețe omul de la Tine supunerea oricât ar fi el de mare pe pământ.

O, ce mic este înaintea Noastră omul mare, Fiule scump! Nu Ne putem face din el bucurie și pace, că nu se supune, tată. Tu Te uiți pe pământ ca să vezi dacă mai poți trage pe cineva dintre oameni la Mine, și nu mai găsești decât om în voile sale și atât. Cum să nu plâng Eu mereu de mila Ta, Fiule cerșetor?! Te-ai făcut Fiul Omului ca să-l faci pe om Dumnezeu și ca să fie ca Noi omul, după chipul și asemănarea Noastră, din Tine, copil născător de om nou. Ai lăsat pe pământ Trupul și Sângele Tău ca să se nască omul din Tine și să fie ca Tine, dar nu pricepe omul această putere și această naștere de sus. Nu se vede om care să se arate ca Tine după ce se face una cu Trupul și Sângele Tău. Nu-i nimic dacă plângem, nu-i nimic dacă Ne aude omul că plângem înaintea lui. Lasă, tată, să vadă omul că el e numai o durere pentru Noi. Dar Eu Mă strâng în Tine și Te strâng în Mine și Te mângâi mult, că pot, Fiule scump.

Mai înainte de a fi cerul și pământul eram Noi și toate câte sunt. Dar când l-am făcut pe om, a trebuit să le aducem în trup pe toate, și pe om apoi, și pe Dumnezeu apoi, Fiule scump, prin întruparea trupului Tău din trup de om, și S-a făcut Dumnezeu Fiul Omului și l-a învățat pe om supunerea de la pământ și până la cer. Dar iată, nu-i place omului sub voia Noastră, Fiule al Meu și Fiule al omului. O, cum să facem să-i dăm omului cerul și pe toate câte sunt mai înainte de toți vecii? Cum, oare, să facem? Omul nu Ne spune, oare, ce să facem? Hai să-l întrebăm pe om! Poate Ne va răspunde, Fiule. Noi avem putere să-l facem să Ne poată răspunde. Amin. Tu nu mai plânge, că Eu plâng adânc de mila Ta, de plânsul Tău, și plângem unul în altul, tată. Cum de nu simte omul cât plângem?

Iată, vom da piedicile din calea omului și omul Ne va vedea desăvârșit, Fiule bun, și Tu Îți vei găsi atunci drahma cea pierdută și Te vei mângâia de durere când omul Te va vedea și când Tu îl vei găsi pe el, iar Eu, Tatăl, îl voi ierta pentru Tine, tată, pentru iubirea Ta care plânge după om de când l-ai făcut și până azi, Fiule. Dar atunci iubirea Ta îl va durea pe om, că ea va fi prea mare ca să-l cuprindă pe om, și atunci omul se va micșora și Te va cuprinde, și atunci Tu Te vei mângâia de dureri, Fiule salvator.

Acum, mângâie-Te cu poporul Tău pentru sărbătoarea Ta când după ce Te-ai făcut Fiul Omului Te-ai micșorat de tot și Te-ai supus ca un Dumnezeu adevărat și Te-ai tăiat împrejur ca un om ca să mărturisești pe poporul prin care Te-ai arătat lumii, Fiule venit pe pământ. Mângâie-Te cu poporul Tău de azi, că mult Ți-e dor de mângâiere. Ți-e dor, tată, Ți-e dor de mângâiere și arzi de dor ca un Dumnezeu. Un picuț, și dorul Tău se va face una cu omul, un sânge cu omul, și atunci omul va vedea fața Ta. Și atunci, Fiule, Eu Îți voi da pacea. Amin, amin, amin.

– O, Tată Savaot, dacă Noi plângem înaintea omului, auzi-Ne-va omul, Tată?

Vom da piedicile din calea omului, și omul Ne va auzi și Ne va vedea, Tată, și Ne vom lua înapoi iubirea pierdută, Tată. Amin.

O, poporul Meu, poporul Meu, Eu trebuie să vin desăvârșit. Poporul Meu, Mă auzi? Eu trebuie să vin. Auzi tu ce-ți spun? Hai, popor iubit, hai, că vin. Hai, că tu ești cel ce Mă aștepți. Deschide venirii Mele, că e la tine cheia. Așteaptă-Mi semnul, și apoi deschide-Mi. Amin.

După ce am înviat, ucenicii Mei stăteau în așteptarea Mea. După ce M-am arătat, ei tot așa petreceau, și trăiau fiorul lor cel de lângă Mine, și ce frumoși erau, poporul Meu, și cât Mă iubeau, poporul Meu! Mă iubeau și Mă mărturiseau, iar Eu adesea îi întăream de aproape, și ne dădeam unii altora lucrarea, și așa M-am așezat pe pământ și în cer deodată lângă Tatăl, și eram cu omul și cu Tatăl. Fi-va curând, curând iarăși Domnul pe pământ. Amin. Fi-va să vin, poporul Meu, numai să te am, că de aceea te-am luat din lume și te-am făcut al Meu, iar tu să fii al Meu

și nu al tău. Amin, amin zic ție: să fii al Meu, poporul Meu, iar slava Mea păstrează-o pentru tine, că Eu așa te-am învățat și așa te-am crescut. Amin.

O, fiilor, v-am dat nume mai presus decât fii și fiice. Purtați-vă cu iubire soarta pe care v-am dat-o. Purtați-o, fiilor, și vom împărăți cu ea peste pământ curând, curând, spre slava Mea cea mult așteptată de Tatăl și de sfinți și de îngeri odată cu vremea venirii Mele pe pământ întru slavă. Amin.

Cel între arhierii cerului, Vasile cel Mare, aduce vouă binecuvântarea Mea și se mângâie cu sfinții în zi de serbare bisericească în cer la Noi, și pe pământ la voi. Curând, curând ce frumos va fi pe pământ și ce frumos va fi omul de pe el! Eu asta aștept de când am făcut cerul și pământul și pe om. Tot și toate Mă așteaptă pe Mine și pe tine, poporul Meu. Tu ești amnarul din mâna Mea, și cu el voi aprinde ziua Mea și slava Mea cea văzută, așa cum era ea la început și mai înainte de facerea cea văzută a cerului și a pământului, și apoi a omului, și apoi a Fiului Omului, Eu, Om între oameni și Dumnezeu adevărat din Tatăl și din om. Amin.

O, poporul Meu, te-am învățat să fii copil mulțumit, copil mic care nu știe ce este răul și ce este tristețea, copil umilit sub slava Mea cea de peste tine. Te-am învățat să te bucuri de slava Mea. Bucură-te de ea, și vei fi voinic. Bucură-te cu mulțumire și nu te teme de furtuni, nu te teme cu Mine, poporul Meu. Nu te teme tu, cel ce ești cu Dumnezeu. Nu te teme, poporul Meu. Eu sunt cu tine, și voi fi, și vom fi, căci suntem, poporul Meu. Amin, amin, amin.

01/14-01-2002